

- 1) W przypadku przekazu takiego jak przekaz będący przedmiotem postępowania przed sądem krajowym, dyrektywa Rady 93/83 z dnia 27 września 1993 r. w sprawie koordynacji niektórych zasad dotyczących prawa autorskiego oraz praw pokrewnych stosowanych w odniesieniu do przekazu satelitarne go oraz retransmisji drogą kablową nie zakazuje, aby wynagrodzenie za wykorzystanie fonogramów było regulowane nie tylko przez prawo Państwa Członkowskiego, na terytorium którego ma siedzibę spółka nadawcza, lecz również przez ustawodawstwo Państwa Członkowskiego, w którym ze względów technicznych znajduje się nadajnik naziemny transmitujący te programy w kierunku pierwszego państwa.
- 2) Artykuł 8 ust. 2 dyrektywy Rady 92/100/EWG z dnia 19 listopada 1992 r. w sprawie prawa najmu i użyczenia oraz niektórych praw pokrewnych prawu autorskiemu w zakresie własności intelektualnej należy interpretować w ten sposób, że w celu określenia godziwego wynagrodzenia, o którym mowa w tym przepisie, spółka nadawcza nie jest uprawniona do jednostronnego potrącenia z kwoty wynagrodzenia za wykorzystanie fonogramów należnej w Państwie Członkowskim, gdzie ma ona siedzibę, kwoty wynagrodzenia pobranej lub wymaganej w Państwie Członkowskim, na terytorium którego znajduje się nadajnik naziemny transmitujący programy w kierunku pierwszego państwa.

(¹) Dz.U. C 156 z 12.06.2004

WYROK TRYBUNAŁU

(trzecia izba)

z dnia 14 lipca 2005 r.

w sprawie C-203/04 Gebrüder Stolle GmbH & Co. KG przeciwko Heidegold Geflügelspezialitäten GmbH (¹) (wniosek Landgericht Frankfurt am Main o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym)

(Mięso drobiowe — Normy handlowe — Zakaz wskazywania na etykietach niektórych oznaczeń dotyczących rodzaju hodowli — Rozporządzenie (EWG) nr 1538/91)

(2005/C 217/38)

(Język postępowania: niemiecki)

W sprawie C-203/04 mającej za przedmiot wnioski o wydanie, na podstawie art. 234 WE, orzeczenia w trybie prejudycjalnym, złożony przez Landgericht Frankfurt am Main (Niemcy) postanowieniem z dnia 28 kwietnia 2004 r., które wpłynęło do Trybunału w dniu 7 maja 2004 r., w postępowaniu: **Gebrüder Stolle GmbH & Co. KG** przeciwko **Heidegold Geflügelspe-**

zialitäten GmbH, Trybunał (trzecia izba), w składzie: A. Rosas, prezes izby, A. Borg Barthet (sprawozdawca), A. La Pergola, U. Lohmus i A. Ó Caoimh, sędziowie; rzecznik generalny: M. Poiares Maduro, sekretarz: H. von Holstein, zastępca sekretarza, wydał w dniu 14 lipca 2005 r. wyrok, którego sentencja brzmi następująco:

Artykuł 10 ust. 1 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 1538/91 z dnia 5 czerwca 1991 r. wprowadzającego szczegółowe przepisy wykonawcze do rozporządzenia Rady (EWG) nr 1906/90 w sprawie niektórych norm handlowych w odniesieniu do drobiu zmienionego przez rozporządzenie Komisji (WE) nr 1321/2002 z dnia 22 lipca 2002 r. należy interpretować w ten sposób, że określenie „chów kontrolowany” („kontrollierte Aufzucht”) stanowi oznaczenie rodzaju hodowli („Haltungsform”) i w związku z tym przepis ten zabrania umieszczenia tego określenia na etykiecie produktu objętego zakresem stosowania wskazanego rozporządzenia.

(¹) Dz.U. C 190 z 24.7.2004

WYROK TRYBUNAŁU

(pierwsza izba)

z dnia 21 lipca 2005 r.

w sprawie C-207/04 (wniosek Commissione tributaria provinciale di Novara o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym): **Paolo Vergani** przeciwko **Agenzia delle Entrate, Ufficio di Arona** (¹)

(Polityka społeczna — Równość wynagrodzenia i traktowania kobiet i mężczyzn — Odprawa emerytalna — Opodatkowanie związane z wiekiem — Ulga podatkowa)

(2005/C 217/39)

(Język postępowania: włoski)

W sprawie C-207/04 mającej za przedmiot wnioski o wydanie, na podstawie art. 234 WE, orzeczenia w trybie prejudycjalnym, złożony przez Commissione tributaria provinciale di Novara (Włochy) postanowieniem z dnia 26 kwietnia 2004 r., które wpłynęło do Trybunału w dniu 10 maja 2004 r., w postępowaniu **Paolo Vergani** przeciwko **Agenzia Entrate Ufficio Arona**, Trybunał (pierwsza izba), w składzie: P. Jann, prezes izby, N. Colneric (sprawozdawca), K. Schieman, E. Juhász i E. Levits, sędziowie; rzecznik generalny: D. Ruiz-Jarabo Colomer; sekretarz: L. Hewlett, główny administrator, wydał w dniu 21 lipca 2005 r. wyrok, którego sentencja brzmi następująco: